

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 47	Utgitt 8 desember	1944
Innhold.		Side
Midlert. lov om særskilte fullmakter i krigstid.....		529
Skr. om politivedtekt for Stavanger		530
Forordn. om omsetning og bruk av kalsiumkarbid		539
» om bandtvang for hunder i Bodø politidistrikt		541
Lov om endr. i løsgjengerloven		542
Midlert. lov om erstatning for visse dødsfall og skader.....		542
Lov om endr. i lov om metrisk mål og vekt		542
Skr. om vedtekter til bygningslovens § 89 for Sarpsborg		545
» om vedtekt til bygningslovens § 57 for Nesodden		545
» om bandtvang for hund når bufe beiter i Sør-Aurdal ..		546

Midlertidig lov om særskilte fullmakter i 10 oktbr. krigstid.

I samsvar med § 3, 2 ledd, i kunngjøring av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjelder uten hensyn til Grunnlovens bestemmelser:

§ 1. Ministerpresidenten kan når han av hensyn til krigshendinger finner det nødvendig, for et bestemt avgrenset område oppnevne en særskilt styresmann til midlertidig i stedet for fylkesføreren å utøve den myndighet som ved lov av 16 juni 1944 er tillagt fylkesføreren. Styresmannen kan også utferdige bestemmelser av lovgivningsmessig innhold som gjøres gjeldende uten hensyn til Grunnloven.

Bestemmelser av lovgivningsmessig innhold som styresmannen utferdiger, gis som forordning og underskrives av styresmannen.

Styresmannens bestemmelser kunngjøres på den måte han finner hensiktsmessig og trer i kraft etter hans nærmere bestemmelse.

Ministerpresidenten kan oppnevne stedfortreder for styresmannen. Stedfortrederen utøver styresmannens myndighet etter denne lov når styresmannen er forhindret.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks.

Oslo 10 oktober 1944.

Quisling.

Ministerpresident.

Sverre Riisnæs.

Sjef for Justisdepartementet.

Ø. Lundesgaard.

24 novbr.

Skrivelse fra Politidepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov av 17 juni 1869 om politivedtekter for rikets kjøpsteder, lov av 22 mai 1875 om adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. og lov av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, stadfester herved vedtak av ordføreren i Stavanger, gjort i byting 19 november 1943, om ny politivedtekt for byen.

§ 17 i vedtekten om bruk av piggtråd til gjerder, jfr. lov av 14 juli 1893 og kongelig resolusjon av 7 desember 1923, er stadfestet i samråd med Landbruksdepartementet.

Bestemmelsen i kapitel VII om offentlige forestillinger er stadfestet i samråd med Kulturdepartementet; jfr. forordning om teaterforestillinger m. v. av 30 mai 1941 § 5 nr. 4.

Den nye vedtekt lyder i den stadfestete form så:

Kap. I.**Orden i gata.**

§ 1. Ved gate forstås i denne vedtekt veg, gate, sti, torg, park, brygge, kai, bru, almenning, plass, strand, tomt eller liknende som er bestemt til almen ferdsel eller brukes slik.

§ 2. På gata må oppløp eller sammenstimling ikke finne sted slik at ordenen forstyrres eller ferdselen hemmes.

§ 3. Alle må straks rette seg etter pålegg, tegn eller signal, som politiet i det enkelte tilfelle gir for å holde orden og regulere ferdselen.

§ 4. Når folk samles ved innganger til billettutsalg, forlystelsesteder, holdeplasser, butikker og liknende, skal de ordne seg i køer og rette seg etter tilvising fra politiet.

Opptog, friluftsmøter og liknende skal seinest dagen før meldes skriftlig til politiet som kan forby tilstillingen når ordensomsyn antas å kreve det. Meldinga skal inneholde navn, adresse og mulig telefonnummer til den ansvarlige.

Skal tilstillinga være i offentlig park, må arrangøren godtgjøre at ordføreren har gitt løyve.

§ 5. Uten politiløyve, som må innhentes i god tid på forhånd, er det forbudt:

1. Å dele ut eller spre aviser, brosjyrer, annonser, plakater og liknende på eller utover gate eller stelle til gående eller kjørende reklame.
2. Å syngre, musisere, bruke høytaler, gi oppvisning eller framsyning av noe slag på eller ut mot gata.

§ 6. Oppslag og kunngjøringer må bare slås opp på tavler som kommunen skaffer og holder ved like.

Unntatt fra denne føresegn er oppslag på privat eien-24 novbr.
dom når:

- 1) oppslaget ikke er synlig fra gate, eller
- 2) oppslaget handler om eierens, brukerens eller leierens næring, buplass og liknende, eller
- 3) både eier og politiet har samtykket.

Oppslag skal tas vekk når det er foreldet.

Det er forbudt å rive ned, ska eller skjemme oppslag som er satt opp lovlig.

§ 7. Det er forbudt å nyte eller forsøke å nyte rusdrikk i offentlig toalett, på åpen mark eller i åpent portrom eller gårdsrom som støter til gata. Det samme gjelder i åpen båt og på båtsdekk ved kai eller på havn uten bevilling.

På slike steder er det også forbudt å spille kort.

§ 8. Bading i det fri må bare foregå hvor politiet gir løyve til det.

§ 9. Uten løyve fra politiet er det på eller ut mot gata forbudt å brenne av fyrverkeri, krutt eller eksploderende ting av alle slag.

Mineringsarbeid skal på forhånd meldes til politiet og dets pålegg etterkommes.

§ 10. På eller ut mot gata er det forbudt å kaste stein, kasteknall, snøball og liknende, skyte med bue, sprettert og liknende, skvette vatn, søle eller i det heile gjøre noe som kan ska, skremme, søle til eller på annen måte være til ulempe for vegfarende.

Kap. II.

Trafikkhindringer.

§ 11. Det er forbudt på noen måte å hindre trafikken på gata.

Av- og pålessing kan bare foregå i gata når det ikke finnes annen plass til det og arbeidet blir gjort ferdig fortest mulig.

Politiet kan heilt forby slik av- og pålessing i gater som er sterkt trafikerte.

§ 12. Utforkjøring på ski, kjelke, skøyter, sparkstøtting eller annet redskap, all slags leik og spill er forbudt på gata utenfor de områder som politiet fastsetter.

§ 13. Markiser, skilt, oppslag, flaggstenger og liknende som vender mot gata, skal være forsvarlig fastgjort.

Markiser skal ha en minste fri høyde over fortau på 2,20 m. De kan stikke inntil 2 m fra husvegg, men aldri lengre enn at det mellom ytterkant av markise og ytterkant av fortau blir en minste fri avstand på 0,5 m. Sidestykker tillates ikke anbrakt.

24 novbr. Politiet kan dispensere fra føresegner om framspring og sidedestykker.

§ 14. Skilt eller ting som brukes som skilt eller reklame, utstillingskasser, automater og liknende, som blir satt opp med lågere underkant enn 2,5 m må ikke stikke mer enn 0,25 m ut fra husvegg. Skilt som har høyere underkant enn nevnt framfor, kan stikke opptil 1 m ut fra husvegg. Har fortauet mindre bredde enn 1 m trenges politiløyve til å sette opp slike ting.

Politiet kan i enkelte tilfelle gjøre unntak fra disse føresegner.

Skilt eller ting som blir brukt som skilt eller reklame må ikke settes på stolper, trær og liknende utover gata uten med politiets forhåndsløyve.

Det er forbudt uten løyve som nevnt mot eller utover gata å bruke blinklys, lysreklame med skiftende farge eller lysstyrke eller liknende.

§ 15. Vinduer, lemmer og liknende i mindre høyde enn 2,20 m må ikke stå oppe ut mot gata med større framspring enn 0,30 m fra husvegg.

§ 16. På hjørneeiendom hvor bygning ikke står heilt til fortauet, er det forbudt å ha noe slag oppbygg, gjerde, tre eller liknende som tar bort utsikten for trafikken.

Greiner som vanskeliggjør utsikten eller trafikken ellers skal skjæres vekk.

§ 17. Til gjerde mot gata må ikke nyttes piggråd, pigger, glass, blikk og liknende. Det er likevel tillatt å bruke piggråd eller liknende oppe på gjerde i minst 1,5 m høyde over lendet og minst 15 cm innenfor ytterkanten av gjerdet. Likeså beint på gjerdet når det er minst 2 m høyt.

K a p. III.

Sikring av trafikken.

§ 18. Alt arbeid på eller ved gata som kan være til hinder for trafikken, skal i god tid på forhånd meldes på fastsatt skjema til politiet. Politiet avgjør om sperring trenges eller om andre rådgjerd er nødvendige.

Alle grøfter må være forsvarlig sperra. Når det er skumt eller mørkt, skal det være tilstrekkelig med tente lykter ved grøfter, sperringer, jordhauger og liknende.

Alt arbeid i gata må gjøres fort ferdig og på slik måte at det hindrer trafikken minst mulig. Politiet kan påby at arbeid blir utført ved døgndrift.

Etter utført arbeid skal gatedekket settes i fullgod stand.

Blir dette ikke gjort, kan byingeniøren etter samråd med politiet utføre det nødvendige på den ansvarliges kostnad.

§ 19. Når bygningsarbeid kan føre med seg ulempe eller fare for trafikken, skal melding om arbeidet i god tid på forhånd sendes på fastsatt skjema til politiet. Meldinga skal være underskrevet av ansvarshavende for arbeidet og eieren. Politiet kan påby gjerde, skvettskjerm, ekstra fortau eller andre rådgjerdet til sikring av trafikken.

Ved reparasjon av tak, reingjøring av tak og takrenner, oppussing av hus og liknende skal det settes opp tydelige avvisere til varsel for de vegfarende.

Arbeid som nevnt framfor og opprydning etter slikt arbeid må gjøres ferdig fortest mulig.

Heiser, kraner, og liknende skal bare styres av øvde folk.

§ 20. Takrenner og nedfallsrør skal holdes reine og tette. Nedfallsrør skal føres ned i kloakk hvor slik finnes.

§ 21. Blomsterpotter eller andre ting må ikke settes på åpne altaner, i åpne vinduer eller liknende rett ut mot gata uten at de er fastgjort eller på annen måte sikret mot å dette ut.

Huseiere og gårdstyrere plikter å føre nøye tilsyn med at lause taksteiner, takrenner, spir, altaner, gesimser og liknende ut mot gata fjernes eller settes i forsvarlig stand.

Av eget tiltak skal huseier eller gårdstyrer sørge for å sette opp avvisere når det er fare for snø eller isras. Rasfarlig snø og is skal snarest fjernes fra taket.

§ 22. På gata er det forbudt å legge eller kaste glass, spiker, fruktskall eller annet som kan være farlig eller skadelig for vegfarende og kjøretøy eller som skjemmer ut stedet.

§ 23. Stoppekraner framfor huslinje skal ha kapsel eller lokk og må ikke stikke oppover fortauet.

Lysgrav og liknende som stikker fram i gata skal være dekket med lemmer, patentglass eller jernrister som ikke må ha breiere åpninger enn 2 cm.

Kjellerhals som rekker fram i gata, skal enten ha sterkt rekkverk på sidene eller være dekket som nevnt ovenfor.

§ 24. Straks føret blir glatt, skal eier eller styrer av hus eller grunn som støter til gata, sørge for å strø fortauet med sand eller rein aske. Det må strøs på ny så snart det trenges.

§ 25. Før politiet har gitt løyve, og byingeniøren har merket opp farlige steder, er det forbudt å skeise eller ferdes på islagt sjø eller vatn.

De som driver isskjæring, skal sjøl merke råkene forsvarelig.

24 novbr.

K a p. I V.

Om dyr.

§ 26. Det er forbudt å la hester eller krøtter gå lause på gata. De kan drives i flokk når det skjer under forsvarlig oppsyn av voksne folk. Ellers må de leies.

Det er forbudt å føre ville dyr på gata uten forhåndsamtynke fra politiet.

Fjørfe må enten være i bur eller forsvarlig inngjerdet.

Dyr må ikke føres på gata uten fra førpose eller sekk, festet over hodet.

Uten skriftlig forhåndsamtynke fra politiet er det forbudt å la person under 16 år føre eller kjøre hest på gata. Mulig amtynke skal vedkommende under kjøring alltid ha med seg.

§ 27. Hundeeier har plikt til å passe på at hunden på gata ikke plager mennesker eller dyr eller skar fremmed eiendom.

Sinte hunder skal enten være forsvarlig bundet eller ha solid munnkorg.

Finner politiet at det er fare for at en hund, om den får gå laus, vil komme til å forstyrre ordenen på gata, kan det gi påbud om at den skal holdes i band eller holdes innestengt. Etterkommene ikke påbudet kan politiet påby hunden avlivet eller sjøl avlive den.

§ 28. Det er forbudt:

1. Å la tisper ferdene ute i løpetida.
2. Å la hund gå laus fra kl. 23 til kl. 7 uten følge.
3. Å la hund gå laus i offentlig parkanlegg eller planting fra 1 april til 1 november.
4. Å la hund gå laus uten å ha halsband med kvitteringsmerke og eiers navn og adresse.
5. Å erte hund på gata eller hisse den på mennesker og dyr eller la være å holde den tilbake når den plager noen.

§ 29. Hund som i strid med føresegnene i §§ 27 og 28 går laus i gata, kan politiet fange. Dersom eieren ikke innen 3 dager etter at han personlig er blitt varslet eller etter 1 gangs avertering i de vanlige lokalblad har hentet hunden, kan politiet selge eller drepe hunden. Eieren må ta alle utlegg med de rådgjerder som er nevnt. Er eieren ukjent, bærer bykassa utgiftene.

K a p. V.

Om parker, anlegg m. m.

§ 30. Det er forbudt på noe vis å ska eller skjemme ting som er bestemt til almen nytte eller pryde som statuer, springvatten, lykestolper, benker, rekkverk og liknende.

Det samme gjelder mur, plankeverk, gjerde, port, hus ^{24 novbr.} eller liknende som vender mot gata.

Det er også forbudt å flytte eller ta bort benker, papirkorger eller andre ting som er satt på eller ved gata til alment bruk.

§ 31. Det er forbudt å klatre opp i lysmaster og telefonstolper eller i trær i park og gate, kaste etter ledninger, lamper, isolatorer og liknende eller på noe vis ska slike anlegg, tenne eller slokke gatelykter, slokke lykter ved grøfter m. v., jfr. § 18, 2 ledd, eller i utrengsmål å røre ved brannsignalapparatet.

§ 32. Det er forbudt å ska trær og busker i park eller gate ved å klatre opp i dem, brette av greiner, skjære i dem eller liknende. Det er også forbudt å plukke, ta bort eller ska frukter eller blomster eller planter som finnes i offentlig anlegg.

Likeså er det forbudt å kaste fra seg papir, fruktskall og liknende eller skjemme stedet på annen måte.

§ 33. I park eller offentlig anlegg er det forbudt å gå på plener eller plantinger. Det er også forbudt å sitte på eller trå på gjerde eller rekkverk. All ferdsel med kjøretøy, unntatt barnevogn, er forbudt på disse steder.

§ 34. På kirkegård er leik og annet som ikke sommer seg der forbudt. Hund må ikke gå laus.

Det er forbudt å klyve over kirkegårdsgjerde. Ferdsel på kirkegården er forbudt når portene er låst.

Kap. VI.

Om reinhold.

§ 35. Den som eier hus eller grunn til offentlig gate plikter å holde fortau, rennestein, rister, avløp og mulig grøft reine for avfall og gras. Det samme gjelder kjørebane ut til midten og på torg eller plass 6 m fra eiendommen.

Gata skal feies hver onsdag og lørdag innen kl. 20. Er disse dager helligdager, feies dagen før. Trenges det feiing oftere, må det gjøres av eget tiltak, og i alle høve når politiet påbyr det.

§ 36. I tørrvær uten frost må en før feiinga sprøyte vatn så det ikke støver. Oppsop, søppel og fast skitt må straks fjernes.

Kloakksluk må holdes åpne. Særlig gjelder dette ved lauvfall og i tøvær etter snøfall.

Deksel over rennestein kan bare legges med samtykke fra byingeniøren og slik at vassløp ikke stenges.

24 novbr. § 37. Etter snøfall og takras skal den som har feieplikt straks rydde fortau og rennestein for snø og is.
Fortau må til enhver tid holdes plant og jevnt.

Under tøvær skal mulig snø og isholke på fortau straks hogges opp og rennesteinen holdes åpen.

§ 38. Det er forbudt å spytte på fortau eller late vatnet på gata, eller i det heile gjøre noe som ikke er i samsvar med god sed og skikk.

§ 39. Det er forbudt å tømme skittvatn på gata eller la avløp fra gårdsrom, stall eller liknende føre ut til gata.

§ 40. Det er forbudt å henge klær, tepper, matter og liknende på stakitt og rekkverk like til gata. Slike ting må heller ikke luftes, bankes eller liknende på gata eller fra vindu, altan osv. som ligger like til eller over gata.

§ 41. Kjøretøy av alle slag og andre ting må ikke vaskes i kjørebane eller på fortau.

§ 42. Til kjøring av gjødsel eller andre illeluktende ting må bare brukes tette og tillukkete kjøreredsaker. De må ikke fylles så meget at de renner over. Det er forbudt å stoppe med gjødsellass uten tvingende grunn.

Av- og pålessing av gjødsel og liknende som nevnt framfor må ikke foretas på gata uten samtykke fra helserådet.

Gjødseltransport er tillatt bare til tider som helserådet har fastsatt.

§ 43. Når ting som kan svine til skal transporteres, må det skje i tette kjøreredsaker som ikke må overfylles.

§ 44. Tømming av avfall, boss og liknende må bare foregå på steder som er fastsatt til dette bruk.

Kap. VII.

Om offentlige forestillinger.

§ 45. For å gi konserter, dramatiske og andre offentlige forestillinger eller framsyninger av alle slag må en ha politiløyve. Heller ikke må noen uten politiets samtykke som næring holde offentlig dans, maskerade, sangerhus, karusell, skytebane, ringkasting eller liknende.

Tilstellinger med dans eller andre tilstøtninger av utelukkende eller overveiende selskapielg eller underholdende art må ikke holdes uten politiløyve, dersom det er tilgjenge for en ubestemt krets av personer eller medlemmer av en forening eller liknende sammenslutninger.

Søknader til politiet etter denne paragraf skal være skriftlige og inneholde navn og adresse på den ansvarlige.

For teaterframsyninger som er avhengige av løyve fra Kultur- og folkeopplysningsdepartementet (se forordning av

30 mai 1941 § 2, 1 ledd, jfr. § 1, 2 ledd), må slikt løyve fore- 24 novbr
ligge før søknaden sendes politiet. Sammen med søknaden
sendes skriftlig løyve fra departementet i original eller rett-
kjent avskrift.

§ 46. For de framsyninger, tilstillinger m. v. som er nevnt
i § 45, første ledd, skal det til bykassa betales en avgift fra
kr. 2 til kr. 200 pr. dag eller framsyning etter politiets nær-
mere avgjerd.

§ 47. Avgifta skal betales på forskudd eller straks til-
stillinga er slutt alt etter som politiet fastsetter. Stilles det
trygd som politiet godkjenner, kan betalinga utsettes til da-
gen etter tilstillinga.

I særskilte tilfelle kan politiet sette ned eller frita for
avgift.

Til kontroll av inntekter ved alle slags tilstillinger som
er nevnt i dette kapitel, kan politiet kreve oversiktig regn-
skap eller andre opplysninger og rådgjerd som anses nød-
vendige.

§ 48. Den som står for idrett- og sportstevner plikter
i god tid på forhånd å melde tilstillinga til politiet når det
er alment tilgjenge.

§ 49. Alle tilstillinger, framsyninger eller liknende som
er nevnt i dette kapitel, må bare holdes i lokaler eller på
plasser som politiet har godkjent.

Arrangøren må godtgjøre at brannsjefen har gitt sam-
tykke.

Politiet fastsetter i samråd med brannsjefen hvor mange
deltagere et lokale kan ta, og kan variere det etter tilstel-
lingens art. Til politiet og brannfolk skal det tilvises plas-
ser i den utstrekning som deres respektive sjefer finner nød-
vendig.

§ 50. Alle som holder tilstillinger som nevnt, skal etter-
komme pålegg fra politiet og brannsjefen når det gjelder orden
og sikkerhet, og sørge for at det ikke blir synt eller skjer
noe usømmelig. Blir det holdt tilstillinger som nevnt uten
samtykke eller uten at pålegget er etterkommet, kan politiet
avbryte arrangementet på ethvert trin. Publikum skal ha
straks forlate stedet.

§ 51. Ved arrangement som nevnt i dette kapitel er det
forbudt å la folk som er beruset komme inn; likeså gjelder
andre som vil sjenere publikum av annen grunn.

Meningsytringer må innstilles når det enten fra politiet
eller scenen er sagt fra en gang.

Folk som bryter disse føresegner, kan utvises øyeblik-
kelig.

24 novbr. § 52. Offentlig framsyning eller tilstelling må ikke holdes i tida fra kl. 24 til kl. 6.

Politiet kan i særskilte tilfelle gjøre unntak fra disse føresegner.

K a p. VIII.

Offentlig næring m. m.

§ 53. På gata er det forbudt uten politiløyve å søke sitt erverv ved å tilby publikum sin tjeneste, f. eks. som bybud, skopussere, avisselgere og transportkjørere.

Politiet kan pålegge dem som får slikt løyve å bære skilt, uniformshue eller annet merke.

§ 54. Politiet kan gi nærmere føresegner for slike erverv ved så vel almene regler som anvisninger i enkelte tilfelle.

Eventuell avgift fastsettes av ordføreren etter innstilling fra politiet.

§ 55. Den som vil drive næring ved å låne ut summer på opptil 80 kr. mot håndfått pant, eller ved å kjøpe løsøre for opptil nevnte pengesum mot gjenløsningsrett, skal betale en årlig avgift til bykassa på 300 kr.

I særlige tilfelle kan ordføreren sette ned eller ettergi avgifta.

§ 56. De i § 55 nevnte næringsdrivende skal ha politiløyve og føre protokoll godkjent av politiet. I denne protokoll skal innføres alle lån og kjøp, nøyaktig navn og bustad på selger og låntaker, hvor stort lånet eller kjøpesummen er, tingen og når lånet forfaller.

§ 57. Løyve som nevnt i dette kapitel, gis ikke for lengre tid enn 1 år om gangen. Det kan ikke overdras til andre.

Løyvet kan når som helst tas tilbake når politiet finner grunn til det.

Når avgifta er betalt, kan den ikke kreves tilbake.

K a p. IX.

Sluttningsføresegner.

§ 58. Dersom noen unnlater å gjøre sin plikt etter denne vedtekt, kan politiet sørge for at dette blir gjort eller ordne det som er nødvendig for å hindre at forsømmelsen volder skade eller ulempe.

Politiet har også myndighet til å hindre eller stanse påbegynte handlinger som er forbudt etter vedtekta, eller til å rydde av vegen ulemper som kommer av at det er gjort brott mot vedtekta.

Kostnaden med dette skal betales av den skyldige eller 24 novbr. ansvarlige.

§ 59. Brott mot denne vedtekta og mot de påbud som er gitt med heimel i vedtekta, straffes etter straffelovens § 339, 2, dersom de ikke går inn under strengere straffebud.

§ 60. Denne vedtekta trer i kraft 2 måneder etter kunngjøringen. Bestemmelsene i § 17 trer dog først i kraft 6 måneder etter kunngjøringen. Fra samme tidspunkt blir politivedtekt for Stavanger av 4 mai 1904 med seinere endringer og tillegg satt ut av kraft. Det samme gjelder forskrifter og føresegner som er vedtatt med heimel i den eldre vedtekt, dersom de kommer i strid med denne vedtekt.

Forordning. (Næringsdepartementet og Trafikkdepartementet. 25 novbr.)

Omsetning og bruk av kalsiumkarbid.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og lov av 9 mars 1944 om sikring av landets forsyning med mineraloljer, gummi og motorkjøretøyer m. v. bestemmes:

§ 1. Denne forordning gjelder all kalsiumkarbid, unntatt kalsiumkarbid som brukes ved framstilling av cyanamid.

§ 2. Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra kalsiumkarbid til forbruker uten mot samtidig klipp av merker på rasjoneringskort eller levering av tilvising eller, når det gjelder kalsiumkarbid til belysning, levering av merker for det kvantum leveransen omfatter. Løse merker gjelder ikke. Unntatt herfra er merker som er tildelt for kalsiumkarbid til belysning.

Kjøp eller erverv i strid med bestemmelsene i første ledd er forbudt.

§ 3. Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra kalsiumkarbid til forhandler uten at forhandleren samtidig leverer merker eller tilvising for det kvantum som leveres; jfr. § 5.

Kjøp eller annet erverv i strid med bestemmelsene i første ledd er forbudt.

§ 4. Det er forbudt å bruke kalsiumkarbid av egen beholdning som ikke er ervervet mot levering av gyldig kjøpslegitimasjon, uten etter innhentet brukstillatelse fra Trafikkdepartementet, Generaldirektoratet for transport eller den dette bemyndiger.

25 novbr. § 5. Generaldirektoratet for transport eller den dette bemyndiger utleverer etter søknad rasjoneringskort, tilvising eller merker som legitimasjon ved kjøp av kalsiumkarbid.

Søknad fra forhandler om startlager avgjøres av generaldirektoratet. Forhandleren må i søknaden gi oppgave over sin beholdning av kalsiumkarbid.

Når det gjelder kalsiumkarbid som skal brukes av norske borgere i tysk tjeneste, utstedes kjøpslegitimasjon bare når det foreligger bevitnelse fra den tyske oppdragsgiver. Ved arbeider for de tyske militære myndigheter må søknaden dessuten attesteres av Feldwirtschaftsoffizier, og når det gjelder arbeider for de sivile tyske myndigheter av Rikskommissariatet eller det tyske politi.

De tyske myndigheter utsteder:

- a) Wehrmacht-Kreditscheine,
 - b) Auslieferungsscheine,
 - c) Behörden-Kreditscheine,
 - d) Behörden-Auslieferungsscheine,
- som gjelder som legitimasjon ved de tyske myndigheters kjøp av kalsiumkarbid.

Kjøpslegitimasjon er bare gyldig i det tidsrom den er utstedt for.

Overdragelse eller erverv av kjøpslegitimasjon er forbudt.

§ 6. Det er forbudt å bruke kalsiumkarbid i strid med det formål og de vilkår som rasjoneringsmyndighetene fastsetter ved utstedelse av kjøpslegitimasjon eller brukstillatelse.

§ 7. Produsent av kalsiumkarbid skal innen den 5te dag i hver måned sende Generaldirektoratet for transport:

1. Oppgave over produksjonen og salget av kalsiumkarbid i den nærmeste foregående måned.
2. Merker og kjøpslegitimasjoner for det kvantum han har solgt.
3. Oppgave over beholdning av kalsiumkarbid pr. den 1ste dag i måneden.

§ 8. Den rasjoneringsmyndighet som har foretatt tildeling av kalsiumkarbid, kan helt eller delvis omgjøre denne, når den finner at grunnlaget for tildelingen ikke lenger er til stede. Dette gjelder således når de opplysninger tillatelsen bygger på, viser seg å ha vært uriktige eller forutsetningen for tillatelsen har endret seg vesentlig.

I forbindelse med omgjøringen kan rasjoneringsmyndighetene bestemme at rasjoneringskort, tilvising, merker eller brukstillatelse skal leveres tilbake og kalsiumkarbiden avgis til den myndigheten bestemmer. Bestemmelsen kan om nødvendig gjennomføres ved politiets hjelp.

Bestemmelse som nevnt i de to foregående ledd kan^{25 novbr.} ankes inn for Generaldirektoratet for transport. Bestemmelsen gjelder til ankeinstansens avgjørelse foreligger.

Generaldirektoratet kan også av eget tiltak når som helst omgjøre en kjøps- eller brukstillatelse og treffe bestemmelse som nevnt i annet ledd.

§ 9. Generaldirektoratet for transport kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning og gi de nødvendige utfyllende bestemmelser.

§ 10. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av bestemmelser som er gitt i eller i medhold av denne forordning er straffbar og kan medføre inndraging; jfr. midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer § 2, første ledd, og lov av 9 mars 1944 om sikring av landets forsyning med mineraloljer, gummi og motorkjøretøyer m. v. § 2, første ledd.

§ 11. Forordningen trer i kraft 1 desember 1944. Samtidig oppheves forordning av 20 mars 1944 om omsetning og bruk av kalsiumkarbid.

Oslo 25 november 1944.

Alf L. Whist. Hans Skarphagen.

Forordning. (Politidepartementet.)

27 novbr.

Bandtvang for hunder i Bodø politidistrikt.

Med heimel i lov av 19 oktober 1944 og Ministerpresidentens vedtak av samme dag om adgang for Politidepartementet til å gi politiforskrifter bestemmes:

§ 1. Enhver eier eller besitter av hund i Bodø politidistrikt skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet.

§ 2. Hund som går løs i strid med disse bestemmelser kan politiet besørge opptatt og avlivet.

§ 3. Politimesteren kan i samråd med fylkesmannen bestemme at denne forordning inntil videre ikke skal gjelde for enkelte herreder eller deler av herreder.

§ 4. Denne forordning trer i kraft straks og gjelder inntil videre. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av forordningen straffes med bøter eller fengsel i inntil 1 år.

Oslo 27 november 1944.

Sverre Riisnæs.

Kst. sjef for Politidepartementet.

30 novbr. Lov om endring i løsgjengerloven.

Nr. 1. I lov om løsgjengeri, betling og misbruk av berusingsmidler m. v. av 5 mars 1942 skal § 4, første ledd, lyde så:

Beslutning om å anvende forføyninger etter § 3, første ledd, treffes senest 14 dager etter at etterforskningen er avsluttet eller dommen er blitt endelig. Beslutningen treffes av en politiembetsmann. Beslutning om forføyning etter § 3, første ledd, f—h, kan bare politimesteren treffe.

Oslo 30 november 1944.

Quisling.

Ministerpresident.

Sverre Riisnæs. Ø. Lundesgaard.
Sjef for Justisdepartementet.

30 novbr. Midlertidig lov om erstatning for visse dødsfall og skader.

I samsvar med § 3, annet ledd, i Ministerpresidentens kunngjøring av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjelder uten hensyn til Grunnlovens bestemmelser:

§ 1. Når noen er eller blir drept eller tilføyet skade som medfører hel eller delvis arbeidsudyktighet og det er grunn til å anta at dødsfallet eller skaden har sin årsak i forbrytelse av stats- eller folkefiendtlig art, kan Politidepartementet pålegge kommune eller fylkeskommune å utrede til etterlatte forsørgete eller skadete selv billighetserstatning etter departementets nærmere bestemmelse.

§ 2. Avgjerd av departementet etter denne lov kan ikke prøves av domstolene.

§ 3. Departementet kan gi nærmere forskrifter til utfylling og gjennomføring av denne lov.

Oslo 30 november 1944.

Quisling.

Ministerpresident.

Jonas Lie. Ø. Lundesgaard.
Sjef for Politidepartementet.
Sverre Riisnæs.
Sjef for Justisdepartementet.

30 novbr. Lov om endringer i lov om metrisk mål
Nr. 3. og vekt av 14 juli 1922.

I.

I lov metrisk mål og vekt av 14 juli 1922 skal følgende paragrafer lyde så:

§ 16 a (ny). Bestemmelser som opphever eller innskrenker justerbarheten for redskaper av bestemt slags, opphever, med mindre de selv fastsetter noe annet, justering som allerede er foretatt av redskaper som ikke lenger kan justeres. Likeså gjelder bestemmelser som innskrenker adgangen til å nytte visse slags redskaper, også redskaper som allerede er justert, med mindre bestemmelsene selv fastsetter noe annet. Minst ett år før slike bestemmelser treffes, skal varsel om det rykkes inn i «Offentlige kunngjøringer».

Departementet eller den det gir fullmakt kan fastsette at justeringen av visse redskaper eller redskaper av bestemt art bare skal gjelde for bestemt avgrenset tid. Slike bestemmelser gjelder også redskaper som tidligere er justert.

Redskaper som det er gitt slike bestemmelser for som annet ledd hjemler, er gjenstand for obligatorisk periodisk revisjon. Regelen i første ledd gjelder tilsvarende.

§ 26 a (ny). For utføringen av obligatorisk periodisk revisjon (jfr. § 16 a) gjeldende følgende særregler:

Eiere og brukere av redskaper som er undergitt revisjonsplikt, skal finne seg i at revisjonen utføres ved utejustering i serie (serierevisjon) uten at det er satt fram begjæring om det. Under revisjonen kan det oppkreves fastsatte avgifter til dekning av utgifter til skyss- og kostgodtgjørelse samt til transport av normaler og annet utstyr. Hvis ikke annet blir bestemt, skal besitteren av redskapene betale pliktige avgifter og gebyrer (jfr. §§ 29 og 30) på stedet når revisjonen blir utført.

Besittere av redskaper som er undergitt obligatorisk periodisk revisjon, men som ikke blir behandlet under befaringen til foretakelse av serierevisjon, plikter selv i tide å begjære revisjon ved innejustering eller utejustering. Justerdirektøren utferdiger nærmere instruks om serierevisjonen. Instruksen trenger godkjenning av departementet.

§ 34. Etter nærmere instruks som gis av departementet eller den det gir fullmakt, skal justervesenet etterse måle- og vektredskaper i utsalgsteder som almenheten har adgang til og på varelagere som hører til slike utsalgsteder, i salghaller på torg, i veieboder, bergverk, fabrikker, verksteder, meierier, håndverksbedrifter, tollboder, postkontorer, poståpnerier, jernbanestasjoner og ellers over alt hvor det foregår handel, betales avgift eller utregnes oppgjør etter mål og vekt.

Finnes det på steder som nevnt i første ledd måle- eller vektredskaper som ikke tilfredstiller de gjeldende forskrifter, skal vedkommende justertjenestemann gå fram på følgende vis: Redskapet fjernes, ødelegges eller en av de vitale de-

30 novbr. lcr på det fjernes, således at redskapet blir ubrukbart. Enkle
Nr. 3. redskaper eller deler derav kan også senkes på dypt vann
hvis de ikke inneholder materiale som fremdeles er brukbart.
Hvis redskapet bærer justerstempler, skal disse tilintetgjøres.

Erklærer besitteren av redskapet at han vil la det reparere og deretter omjustere, og justertjenestemannen finner at det lar seg reparere, kan det i stedet for etter forskriftene i annet ledd gås fram på den måte at redskapet settes ut av bruk ved forsegling og dessuten på en iøynefallende måte forsynes med merknad om at det er ulovlig i handel ogandel. Det er da ikke nødvendig å tilintetgjøre justerstemplene. Redskapet skal være reparert og omjustering begjært senest en måned etter den dag da det ble forseglet. Justerdirektøren eller den han gir fullmakt kan etter søknad forlenge denne frist. Forseglingen og merknaden om at redskapet er ulovlig i handel ogandel, må bare fjernes av justervesenet eller den som Justerdirektøren gir fullmakt.

Under særlige forhold kan Justerdirektøren tillate at det blir gjort lempning i forskriftene etter annet og tredje ledd.

Under utføringen av det offentlige ettersyn av mål og vektredskaper har justervesenets tjenestemenn politimyndighet, og kan forlange uhindret adgang til å utføre sitt verv på alle de steder som er nevnt i første ledd.

Hvor det forekommer redskaper som på grunn av sin størrelse eller av andre grunner ikke kan undersøkes uten usedvanlige tiltak eller hjelpemidler, er vedkommende bedrift eller besitteren av redskapene pliktige til å yte den nødvendige hjelp og skaffe nødvendig materiale. Dette gjelder særlig transport av tunge vektlodder og tungt taramateriale for store vekter.

§ 36. Departementet kan gi nærmere forskrifter og instruksjoner m. v. til utfylling og gjennomføring av denne lov.

§ 37. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne lov eller bestemmelser som er gitt med heimel i den, straffes med bøter eller med fengsel i inntil 3 måneder, for så vidt forholdet ikke rammes av et strengere straffebud.

Ulovlige redskaper kan inndras til fordel for statskassen, i hvis eie de enn er, uten at straffesak behøver å være reist eller å kunne reises mot noen. Dette gjelder selv om redskapet ikke har vært i bruk, når det finnes i offentlig utsalgsted, ved torghandel eller på annet sted hvor det etter forholdenes natur kan brukes i handel ogandel. Er det ikke høve til å inndra selve redskapene, kan deres verdi inndras hos den skyldige. Er redskapet ikke justerbart, skal inndraging alltid finne sted.

Utgiftene ved inndraging av ulovlige redskaper, herun-

der utgiftene ved avhenting, dekkes av bevilgningen til 30 novbr. undersøkelses- og domsutgifter i straffesaker. Nr. 3.

Så vel justervesenets tjenestemenn som politiet kan forsegle, ubrukbgjøre eller ta i forvaring ulovlige redskaper.

II.

Denne lov trer i kraft 1 januar 1945.

Oslo 30 november 1944.

Quisling.

Ministerpresident.

Alf L. Whist.

Sjef for Næringsdepartementet.

Ø. Lundesgaard.

Skrivelse fra Innenriksdepartementet.

1 desbr.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes hermed vedtak av ordføreren i Sarpsborg 14 november 1944 om vedtekter til bygningslovens § 89, 3 og 4 ledd.

Vedtektene lyder så:

Til § 89, 3 ledd:

Bygning som oppføres med brannsikker innredning (jfr. § 93) og som ikke har rom til varig opphold for mennesker i over 3 etasjer, kan tillates oppført med bare 1 trapp når bygningens grunnflate ikke overstiger 300 kvm.

Til § 89, 4 ledd:

Bygning med brannsikker innredning som etter bygningsrådets skjønn vesentlig benyttes i forretningsøyemed, kan tillates oppført i 4 etasjer med bare 1 trapp, når ikke noe rom over 3 etasje benyttes til nattopphold.

Skrivelse fra Innenriksdepartementet.

1 desbr.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes hermed vedtak av ordføreren i Nesodden herred, Akershus fylke, 11 november 1944 om vedtekt til bygningslovens § 57 a, 1, sålydende:

Heimelsbrev på allerede skyldsatt eiendom eller rettighet som nevnt i bygningslovens § 57, punkt 1 og 2, kan tinglyses og overgang ved arv innføres i grunnboken før målebrev foreligger, når det blir forevist attest fra oppmålingsvesenet om at kart- og oppmålingsforretning er begjært, og at gebyr for forretningen samt tinglysingsgebyr er innbetalt.

Oppmålingsvesenet kan i tilfelle forlange at grensene er fastlagt i marken før attest utstedes.

1. desbr.

Skriv frå Landbruksdepartementet.

Hermed stadfester ein med noko brigda redaksjon vedtak frå 13 november 1944 åt ordføraren i Sør-Aurdal herad, Opland fylke, der det i samhøve med § 3, 2 leden, i lov frå 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er fastsett at alle som eig eller er innehavar av hund i heradet skal halda hunden i band eller forsvarleg innestengt eller inngjerd i den tid bufe beiter.

Unnateke er hundar som under lovleg jakt kan godtgjerast å vera fylgt på forsvarleg vis av eigar eller innehavar.

Utgeber: Byråsjef C. Lampe.